

«ΜΠΕΣΑ, ΔΕΝ ΕΙΧΑ ΞΑΝΑΔΕΙ ΠΟΤΕ ΤΟΣΑ ΜΗΧΑΝΑΚΙΑ ΣΤΟ ΦΑΛΗΡΟ»

ΦΑΣΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΜΟΣ ΣΤΙΣ ΝΟΤΙΕΣ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ

ΟΙ ΓΕΙΤΟΝΙΕΣ ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΟΤΕ ΟΠΩΣ ΤΙΣ ΒΛΕΠΕΙΣ ΟΤΑΝ ΕΙΣΑΙ ΑΠ' ΕΞΩ

Στο προηγούμενο τεύχος, με αφορμή το λάιβ που διοργανώθηκε από το antifa south στο Φάληρο, σημειώναμε τα εξής: «κάθε γειτονιά είναι πεδίο ταξικής και κοινωνικής πόλωσης. Πολλές φορές μπορεί οι αντιθέσεις να παραμένουν εκ πρώτης όψεως αόρατες, αλλά αυτό δε σημαίνει ότι δεν υπάρχουν». ¹ Πράγματι, υπάρχουν φορές που η πόλωση μιας γειτονιάς παραμένει αόρατη με την πρώτη ματιά. Αλλά υπάρχουν και φορές που η πόλωση είναι εμφανής, μόνο που ο πραγματικός συσχετισμός δυνάμεων είναι επιμελώς κρυμμένος.

Τι εννοούμε; Ότι η εντύπωση που δημιουργείται σε κάποιον εξωτερικό για την κατάσταση που επικρατεί στο εσωτερικό μιας συγκεκριμένης γειτονιάς συνήθως δεν ανταποκρίνεται ούτε στο ελάχιστο στην πραγματικότητα. Απ' όλες τις απόψεις: τα μήντια, οι έρευνες, τα εκλογικά αποτελέσματα, η φήμη, το παρελθόν· όλα δημιουργούν μια, στην καλύτερη ανεπαρκή, στη χειρότερη συσκοτιστική εικόνα.

Ειδικά σε προεκλογικές και μετεκλογικές περιόδους, αυτή η συσκότιση φτάνει στο απόγειό της. Ολόκληρες γειτονιές παρουσιάζονται ως προπύργια του τάδε ή του δείνα, πετώντας κάτω από το χαλάκι ολόκληρη την ταξική τους διαστρωμάτωση. Φυσικά, ο διάολος έχει πολλά ποδάρια και η συγκάλυψη της πραγματικής ισορροπίας μιας γειτονιάς έχει πολλαπλά αποτελέσματα. Οι πιο πολυεθνικές και πιο ζωντανές γειτονιές, οι γειτονιές όπου το ταξικό ρήγμα έχει ανοίξει διάπλατο και μας κοιτάζει, παρουσιάζονται ως προπύργια των φασιστών. Οι πιο ήρεμες γειτονιές, οι γειτονιές όπου κατοικεί η μικροαστική και η μεσαία τάξη παρουσιάζονται ως δημοκρατικά μεν, «νεκροταφεία» δε· ως γειτονιές όπου δεν κινείται τίποτα.

Η πρώτη ιδέα εμφανίζεται στον δημόσιο λόγο κάνοντας κακό χαμό. Ας πάρουμε για παράδειγμα την περίοδο πριν τις δημοτικές εκλογές. Στην Καλλιθέα, μας ζάλισαν εδώ κι ένα χρόνο ότι «οι ναζί έχουν βάλει την Καλλιθέα στο στόχαστρο», ότι ο Τρύφων Μπουγάς, ο υποψήφιος τους, «θα περάσει σίγουρα στο 2ο γύρο», ότι «στην παρέλαση θα κάνουν επίδειξη δύναμης» και άλλα τέτοια ωραία. Τελικά η Χρυσή Αυγή δεν τόλμησε ούτε καν να κάνει μια δημόσια προεκλογική εκδήλωση στη γειτονιά, ο Μπουγάς βγήκε προτελευταίος μαζεύοντας χίλιες ψήφους σε έναν δήμο με πληθυσμό πάνω από εκατό χιλιάδες, και οι λόκαλ ναζί στην παρέλαση κάναν μια τρύπα στο νερό: οι μισοί τσιμπήσανε κάτι μάπες, οι άλλοι μισοί τσιμπήσανε κάτι διαγραφές από την οργάνωση και από 'κει παν κι άλλοι.

Πράγματι, θέλει προσπάθεια για να μιλάς για γειτονιές που βράζουν τόσο, και με πόκερ-φείς να λες ότι «οι ακροδεξιοί κυριαρχούν στο δρόμο». Κι όμως, αυτό το πράγμα δεν ειπώθηκε πρώτη φορά τώρα. Λέγεται και ξαναλέγεται από την πρώτη μέρα που

έκανε την εμφάνιση της η Χρυσή Αυγή στην κεντρική πολιτική σκηνή της χώρας, κάπου γύρω στο 2010. Τότε, όσοι από μας ζούσαμε στην Καλλιθέα ακούγαμε συνεχώς από διάφορους αριστερούς καλοθελητές ότι «πρέπει να μετακομίσουμε» κι ότι «η Καλλιθέα είναι χαμένη υπόθεση – κάτι σαν τον Άγιο Παντελεήμονα». Εννιά χρόνια μετά, η Καλλιθέα παραμένει μια γειτονιά γεμάτη πολυεθνική νεολαία, γεμάτη αντιφασιστικά συνθήματα, γεμάτη ζωή. Κι όσο για τον Άγιο Παντελεήμονα αρκεί να δει κανείς το φωτογραφικό υλικό της πρόσφατης διαδήλωσής μας.

Η δεύτερη ιδέα, ότι δηλαδή στις γειτονιές της μικροαστικής και της μεσαίας τάξης «δε γίνεται τίποτα» είναι πιο σιωπηλή. Δεν έχει ταρατατζούμ και κραυγές. Απλά επιβάλλεται. Επιβάλλεται σε βαθμό που ακόμα κι αν είσαι ο ίδιος από 'κει, πείθεσαι πως η γειτονιά σου είναι «νεκροταφείο». Πως μπορεί να μην «κυριαρχούν οι ακροδεξιοί», όπως μας λένε για γειτονιές σαν την Καλλιθέα, αλλά σίγουρα κυριαρχεί αυτό το άλλο είδος ακροδεξιών, η μεσαία τάξη: ταξικά, πολιτικά και πολιτισμικά. Κι όμως, το είδαμε στο live στο Φάληρο και συνεχίζουμε να το βλέπουμε: εμφανίζεται συνέχεια κόσμος από αυτές τις γειτονιές. Αν σηκώσεις το καπάκι, κι αυτές οι γειτονιές βράζουν. Κι αυτές οι γειτονιές έχουν τις δικές τους αντιθέσεις, πολύ πιο κρυμμένες, αλλά εξίσου υπαρκτές. Κι αυτές οι γειτονιές έχουν κόσμο που ασφυκτιά κάτω απ' την κυριαρχία της μεσαίας τάξης. Και που ψάχνει τρόπους και χώρους να εκφράσει αυτή την ασφυξία.

ΚΟΜΜΕΝΕΣ ΕΞΑΤΜΙΣΕΙΣ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑΪΚΗ ΡΙΒΙΕΡΑ

Λίγες μέρες πριν τον δεύτερο γύρο των δημοτικών εκλογών, το antifa south διοργάνωσε τη δεύτερη μοτοδιαδήλωσή του. Η μοτοπορεία δε διοργανώθηκε «επειδή έγινε κάτι», δε διοργανώθηκε ως αντίβαρο στην προεκλογική εκστρατεία της Χρυσής Αυγής στο Φάληρο (άλλωστε κι εκεί ο υποψήφιος των ναζί βγήκε τελευταίος), ούτε ως απάντηση σε κάποια κίνηση. Το αντίθετο· αυτή η

«Ε, ΛΕΩ ΘΑ ΜΟΥ ΠΟΥΝΕ ΣΤΑΜΑΤΑ ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ, ΑΛΛΑ ΟΛΟΙ ΓΟΥΣΤΑΡΑΝΕ»

-Εγώ οδηγούσα ένα Honda Astra του αδερφού μου, πανάρχαιο, που έκαιγε λάδια. Και εκεί στις στάσεις, ανάμεσα στις κόρνες και τα συνθήματα, επειδή δεν είχα κόρνα, έριχνα μαρσαρίσματα. Ανελέητα. Κι έβγαζε πίσω ντουμάνι. Ε, και λέω δεν υπάρχει περίπτωση, είναι και διάφοροι πίσω που είναι μεγαλύτερης ηλικίας, όλο και κάποιος θα μου πει «σταμάτα ρε μαλακισμένο επιτέλους». Αλλά όλοι γουστάρανε!

μοτοδιαδήλωση ήταν μια ερώτηση. Μια ερώτηση σε όλη τη γειτονιά: Είστε δικοί μας; Αν ναι, δεν είστε μόνοι σας. Ξέρουμε ότι υπάρχουνε, όσο κι αν μας διαβεβαιώνουν όλοι για το αντίθετο. Να ξέρετε ότι υπάρχουμε κι εμείς.

Είμαστε πεισμένοι πως το γεγονός ότι τέτοιες κινήσεις δε γίνονται «επειδή έγινε κάτι», δε σημαίνει

ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

Η μεγάλη αναντιστοιχία μεταξύ της καθημερινής πραγματικότητας μιας γειτονιάς και των εκλογικών αποτελεσμάτων δε θα έπρεπε να μας εκπλήσσει. Θα έπρεπε να έχει γίνει πλέον σαφές ότι, ειδικά στις δημοτικές εκλογές, όλο σχεδόν το εκλογικό σώμα αποτελείται από τους διάφορους υποψήφιους και τα σόγια τους. Επομένως, οι δημοτικές εκλογές αφορούν κατά κανόνα μόνο όσους νέμονται τις εκάστοτε μικροεξουσίες που πηγάζουν από τον κάθε δήμαρχο.

Ο δήμαρχος μιας πόλης πρέπει να μπορεί να εκφράσει τα συμφέροντα όλων των τοπικών μικροεξουσιών (μαγαζατόρων, μπάτσων, μαφιόζων, γιατρών, δικηγόρων, πολιτιστικών ομίλων, κλπ). Τα χαμηλά ποσοστά σε έναν δήμο σημαίνουν απλά ότι δεν έχει εμφανιστεί κάποιος που να μπορεί να κουμαντάρει και να ικανοποιήσει όλες τις τοπικές μικροεξουσίες ταυτόχρονα. Τα ψηλά ποσοστά τύπου Μώραλη στον Πειραιά, Παχατουρίδη στο Περιστέρι και Πελετίδη στην Πάτρα σημαίνουν απλά ότι αυτοί έχουν καταφέρει να τους κρατάνε όλους (τους κατόχους μικροεξουσίας - όχι τους «πολίτες τους») ικανοποιημένους. Το λαθρεμπόριο και τη διακίνηση ανθρώπων που διεξάγεται εδώ και δεκαετίες στο λιμάνι της Πάτρας είναι που καταφέρνει και φέρνει βόλτα με επιτυχία ο Πελετίδης. Το ίδιο δηλαδή πράγμα που καταφέρνει κι ο Μώραλης στον Πειραιά. Είναι μ' αυτόν τον τρόπο που εξηγούνται ανεξήγητα κατά τ' άλλα φαινόμενα, όπως το ότι ο θρίαμβος με 70% του κομμουνιστή Πελετίδη δεν έχει οδηγήσει τον συμπαθή δήμο της Πάτρας σε κάποιου είδους κομμουνιστική επανάσταση.

Με παρόμοιο τρόπο πρέπει να ερμηνεύει κανείς και την προσπάθεια εμπλοκής των ναζί στους εκάστοτε δήμους. Ως προσπάθεια ισχυροποίησης της θέσης τους στα πόστα της νύχτας· μια προσπάθεια που είχε τις επιτυχίες της, όπως στον Άγιο Παντελεήμονα την περίοδο 2012-2015, αλλά και πολύ περισσότερες αποτυχίες. Κατά τ' άλλα, λιμάνια, λαθρεμπόριο, νύχτα, κλπ. θα συνεχίσουν να υπάρχουν ανεξαρτήτως του πολιτικού μανδύα που θα φοράει ο εκάστοτε γενικός κουμανταδόρος τους.

Για φωτό, βίντεο, νέα, γνώμες και λοιπά τρελά επισκεφτείτε το antifasouth.gr!

πως «γίνονται χωρίς λόγο». Το σκεπτικό μας δεν είναι ποτέ να περιμένουμε να κάνουν οι ναζί τις κινήσεις τους στη γειτονιά για να τους ακολουθήσουμε, κάνοντας αντισυγκεντρώσεις, όπως κάνουν οι αριστεροί τη μέρα της παρέλασης. Αντίθετα, κοιτάμε εμείς να έχουμε την πρωτοβουλία των κινήσεων σε μια γειτονιά. Εμείς να βάφουμε, να

μοιράζουμε, να εμφανιζόμαστε δημόσια, να απλώνουμε το χέρι στη δική μας μεριά του ταξικού ρήγματος και να πιέζουμε τους φασίστες προκαλώντας τους να απαντήσουν αυτοί στις κινήσεις μας.

Μ' αυτό το σκεπτικό λοιπόν γυρίσαμε για περίπου μία ώρα όλους τους κεντρικούς δρόμους του Φαλήρου, καταλήγοντας στη Νέα Σμύρνη. Η σύνθεσή μας ήταν από μόνη της εντυπωσιακή. Είχαμε ντόπιους και ντόπιες από όλες τις γειτονιές που απλώνεται η συνέλευση του antifa south, αλλά και κόσμο από άλλες γειτονιές. Γυναίκες με σακατεμένα από τη δουλειά παπιά, πιστορικάδες με κομμένες εξατμίσεις και ιππωνα που χάνουν λάδια, γηπεδικούς με σαραβαλιασμένα μπέμπερλι, ολοκαίνουρια παπιά και μεταχειρισμένες ΧΤ. Ηλικίες από δεκαεφτά μέχρι σαράντα. Άλλοι πηγαίναμε στο Φάληρο πρώτη φορά στη ζωή μας κι άλλες έχουμε περπατήσει κάθε του κωλόστενο. Κι όλοι αυτοί κι αυτές, με τις διαφορετικές ηλικίες, τις διαφορετικές καταγωγές, τις διαφορετικές γειτονιές και το διαφορετικό φύλο είχαμε συζητήσει και συμφωνήσει το σκεπτικό αυτής της μοτοδιαδήλωσης. Και το ακόμα σημαντικότερο: δεν είχαμε βρεθεί στο ίδιο δωμάτιο πρώτη φορά εξαιτίας αυτής της μοτοπορείας. Δεν ήμασταν κάποιο ανεμομάζωμα ανθρώπων, αντίθετα γνωριζόμασταν καιρό και είχαμε βρεθεί και ξαναβρεθεί όλοι μαζί.

Τα αποτελέσματα ήταν εντυπωσιακά. Πράγματι, σε δρόμους που μπορεί κι οι ίδιοι να τους θεωρούσαμε νεκρούς εμφανίστηκαν κορίτσια σε μπαλκόνια να χειροκροτάνε και ντελιβεράδες να κρονάρουν ενθουσιασμένοι. Η μεσαία τάξη που

έπινε καφέ στις καφετέριες μας κοιτούσε αποσβολωμένη, και οι μπάτσοι που, μετά από κάποια ώρα, μας πήραν χαμπάρι μας έχαναν κάθε τρεις και λίγο. Κυρίως, όμως, τα πρόσωπα όλων, είτε δικών μας, είτε μεσοαστών, είτε μπάτσων, γέμιζαν με έκπληξη όταν πρωτοεμφανιζόμασταν μπροστά τους. Όπως κι αν το 'βλεπε κανείς ήμασταν ένα πρωτόγνωρο θέαμα για τα δεδομένα της γειτονιάς. Όπως είπε κι ένας σύντροφος μετά «Μπέσα, δεν είχα ξαναδεί ποτέ μου τόσα μηχανάκια στο Φάληρο».

«ΚΑΛΑ ΡΕ, ΑΠΟ ΠΟΥ ΕΜΦΑΝΙΣΤΗΚΑΝ ΤΟΣΑ ΜΗΧΑΝΑΚΙΑ ΞΑΦΝΙΚΑ;»

-Ρε εγώ μετά τη διαδήλωση πήγα κάπου εκεί παραδίπλα για καφέ. Θα 'χε περάσει σίγουρα καμιά ώρα. Και ξαφνικά μπαίνουν μέσα οι μπάτσοι. Ναι, οι ίδιοι που είχαν πάρει από πίσω τα μηχανάκια μας, μαζί με άλλον έναν. Ε, και το κουβεντιάζανε το πράγμα. Ντάξει, το πιο αστειό ήταν οι ψευτομαγκιές που πούλαγε ο ένας στον άλλον, ότι και καλά αν δεν ήταν μόνο πέντε οι μπάτσοι «κάτι θα μας κάνανε», αλλά τι να κάνουνε που ήταν λίγοι. Ξέρεις τώρα πώς πάνε αυτά. Μετά έλεγε ο ένας στον άλλο στρατηγικές «και θα τους βγαίναμε από 'κει» και τέτοια. Αλλά το πιο εντυπωσιακό ήταν αφού είχαν εξαντλήσει αυτή τη συζήτηση-μείγμα-Ναπολέοντα-και-Μπάμπη-του-Σουγιά. Εκεί γυρνάει ο ένας στους άλλους και με αγνή απορία ρωτάει: «Καλά ρε, από πού εμφανίστηκαν τόσα μηχανάκια ξαφνικά;»

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΚΑΙ «ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΡΙΑ»

Δε θέλουμε να δημιουργήσουμε την εντύπωση ότι η ψευδής εικόνα της πραγματικότητας μιας γειτονιάς αφορά μόνο τις δικές μας γειτονιές. Ίσα ίσα. Αφορά την πλειοψηφία των γειτονιών της Αθήνας. Πρόσφατα, ας πούμε, ο Κ. Μητσοτάκης αναφέρθηκε στους Περιστεριώτες «που επιλέγουν να γίνουν ψυκτικοί»² και που μετά επιλέγουν να γίνουν και λιγάκι φασίστες, γιατί στη γειτονιά τους υπάρχει, δήθεν, «έντονη ακροδεξιά παρουσία». Η απάντηση των ντόπιων οπαδών είχε το ενδιαφέρον της:

Όσον αφορά το «μαργαριτάρι» περί έντονης ακροδεξιάς και εθνικιστικής παρουσίας στις γειτονιές μας, η μόνη εξήγηση που θα μπορούσε να δώσει κανείς είναι ότι κάποιοι άνθρωποι ζούνε στις μικρές ελιτίστικες φούσκες τους και τα κάθε λογής κοινωνικοπολιτικά μαντάτα δεν μπορούν εύκολα να τις διαπεράσουν.³

Και πράγματι, για όποιον ζει σε μια γειτονιά, τέτοιες ατάκες του είδους «έντονη ακροδεξιά παρουσία», μόνο ως «μαργαριτάρια» μπορούν να γίνουν αντιληπτές.

WHAT THE FUCK?

Τυπικό παράδειγμα αντίδρασης περαστικού μόλις εμφανίζονταν μπροστά του τα μηχανάκια της διαδήλωσης. Μετά τα πρώτα λίγα δευτερόλεπτα αγνής έκπληξης και απορίας, ο περαστικός ανακούσε την αυτοκυριαρχία του, αντικαθιστώντας την έκπληξη είτε με στράβωμα των μούτρων και κεφάλι κάτω, είτε με χαρές και ενθουσιασμό.

CRYPTON-R VS MERCEDES: 1-0

Δεν αντέχουμε να μην κάνουμε τη σύγκριση. Κατά τη διάρκεια της μοτοπορείας μας πετάξαμε περίπου δεκαπέντε χιλιάδες τρικάκια. Ο Δήμος Φαλήρου προφανώς δεν είχε ξαναδεί τόσο μαζικό βρώμισμα των δρόμων του και επομένως δυσκολεύτηκε να μαζέψει και να καθαρίσει τόσο πολύ χαρτί. Έτσι, το Φάληρο για δύο ολόκληρες μέρες ήταν γεμάτο τρικάκια, ενώ αν κάποιος ψάξει πολύ ακόμα θα βρει μερικά μέσα σε παρτέρια.

Λίγες μέρες πριν τη μοτοπορεία μας, μια Κυριακή πρωί, δύο σύντροφοι που βρίσκονταν στη γύρα αντίκρισαν το παρακάτω θέαμα: τον Μπουγά, τον νεκροθάφτη υποψήφιο δήμαρχο Καλλιθέας με τη Χρυσή Αυγή, να οδηγά τη βουσινί μερσεντές του και να πετάει μόνος του απ' το παράθυρο τρικάκια με τη μούρη του. Ε, όπως και να το κάνεις σε πιάνει μια θλίψη. Ούτε ένα μεροκάματο δε βρέθηκε;

Δεν προλάβουμε να τον φωτογραφίσουμε, αλλά πάρτε μια εικόνα για να κάνετε νοερά τη σύγκριση.